

Carl Michael Bellman, Salm nr. 31

ÖFWER EVANGELIUM PÅ ANDRASÖNDAGENI FASTAN. MATH. 15: V. 21.

Musik Henrik Bøggild

From - ma Qwin - na! Du som snyfft - tar Och för gråt knapt da - gen ser,
Som i tå - rar dig - nar ner, Och din hand mot skyn up - lyf - tar,
Un - der knä - fall, bön och hopp. Tor - ka di - na vå - ta kin - der,
Bryt dig ge - nom al - la hin - der Och ur stof - tet res dig opp!

2) Store Gud! hvad qual och fasa
Har Du detta bröst tildömt,
Huru grufligt och hur ömt
Må en Mors förtwiflan rasa,
Wid en åsyn af sit Barn,
Som så många dödar qwälja,
Afgrund wil dess lif upswälja,
Mellan fjättrar, eld och garn.

3) Ropet nu af denna arma
Hörs bland folket långt ifrån,
O Du Herre Davids Son!
Ofwer mig dig nu förbarma!
Herre hjelp mig! blef dess tal,
Hjertat orkar mer ej klagas,
Tryckt och klämdt af Himlens aga,
I bedröfwelse och qual.

4) Men hwad ödmjukhet och lydnad
Röjes i hwart fjät hon går;
Hwarje suck och hwarje tår,
Okar hennes helga prydnad
Under fromma tal och swar.
Trygg och dristig hon framhastar,
Sig på vägen nederkastar
Och i bön sin tilflygt tar.

5) JEsus bort på vägen wände,
Knapt hans ögon se dit åt,
Där den öma Modrens gråt
Troget teckna sit elände;
Följer med i hamn och häl;
Men ju mera hon blir pröfwad,
Frånwist, hädad och bedröfvad,
Mera styrka får dess själ.

6) Gud sit öra ej tiltäpper,
Sina läppar öppnar han,
Qwinnan frid och seger wann,
Hon sin Frälsare ej släpper
För'n han sagt: ske som du tror!
Tro och hopp sig sammanpara,
Milde Gud mit rop beswara
I mit Sodom där jag bor.